

saa indføre Besparselse i selve Indholdets
 Maase, idet det lod sig tænke, deels at det
 Formelle, som optages i Rigsdagstidenden, blev
 indskrænket i Omfang, deels maaffee ogsaa,
 at Talerne bleve gjenigjorne paa en noget an-
 den Maade, skjøndt den stenographiske Med-
 delelse ingenlunde burde bortfalde. Der blev
 i det andet Thing hentydet til, at der i
 Kirkecommissionsen er blevet leveret et meget
 heldigt stenographisk Uddrag, om jeg saa maa
 sige, af Forhandlingerne, hvilket fra alle Sider
 er blevet anerkjendt som tilfredsstillende.
 (Berg: Fra alle Sider?) Ja, dette er jo
 kun en Antydning. Under alle Omstændig-
 heder vil Rigsdagstidenden medføre en betyde-
 lig Udgift, selv om denne kan bringes ned
 under 25,000 eller 27,000 Rd., men denne
 betydelige Udgift vil det være os muligt at
 dække ved at indføre den Reform, hvortil jeg
 her har hentydet. Selv om man sælger baade
 Statstidenden og Lovtidenden tilsammen for
 en Priis af 3 Rd., hvilket omtrent vil svare
 til, hvad deres Trykning — ikke deres Sæt-
 ning — samt Papis, Forsendelse og Ombæ-
 ring vil koste, og naar man vil sætte Avertis-
 sementsprisen omtrent saaledes, som den nu
 er, vil der dog fremkomme det betydelige Over-
 skud af imellem 12 og 15,000 Rd., hvilket
 vistnok vil kunne sætte os istand til at drive
 hele vort officielle Pressevæsen uden Tab.
 At dette er et berettiget Hensyn ved denne
 Sag, troer jeg ikke kan nægtes fra nogen Side.
 Det er urimeligt, at Staten, samtidig med at
 den maa ofre saa store Pengesummer paa Ud-
 givelsen af et Periodeskrift, nemlig Rigsdags-
 tidenden, lader Indtægten af sin øvrige offi-
 cielle Presse Productioner tilflyde Andre.
 Den Forandring, som jeg kunde ønske fore-
 tagen i nærværende Lovforslag, gaaer altsaa i
 Retning af det, som et æret Medlem af Lands-
 thinget fremsatte der; jeg slutter mig altsaa i
 Hovedtanken til hans Forslag, skjøndt jeg, som
 antydet, med Hensyn til et enkelt vigtigere
 Punkt, og tillige i et Par andre mindre
 Punkter, afviger fra hans Tanke.

Schjørring: Da jeg gjentagne Gange
 har formaaet Finantsudvalget til i sin Be-
 tænkning at rette en Opfordring til Justits-

ministeren om at fremme Sagen angaaende
 Indretningen af en Lovtidende, og da jeg i
 forrige Samling tillod mig her i Thinget ud-
 førsligt at paapege, hvilke Fordele man derved
 kunde opnaae, samt hvorledes en saadan Ti-
 dende formeentlig burde indrettes, finder jeg
 mig foranlediget til at udtale min Paastjøn-
 nelse af, at dette Lovforslag nu er fremkommet.
 Ved Enkelthederne dert har jeg aldeles Intet
 at bemærke, og jeg skal kun beklage, at For-
 slaget ikke kan træde i Kraft før til Nytaar
 1871, saaledes at man altsaa endnu i 3
 Hjerdingaar skal vedblive med en saa overflødig
 og unyttig Formalitet som Lovs Thinglæsning.
 I det andet Thing har man udvidet Lovfor-
 slaget til ogsaa at omfatte Udgivelsen af en
 Ministerialtidende. Dette anseer jeg ogsaa for
 at være en meget heldig Foranstaltning, og
 særlig skal jeg udhæve, hvilke Fordele det vil
 medføre baade for forskjellige Classer af Em-
 bedsmænd og ligeledes for andre Autoriteter,
 til Exempel Communalbestyrelser, at de kunne
 blive bekendte med saadanne ministerielle Re-
 solutioner, som vedrøre deres Forretninger, paa
 en langt billigere og hurtigere Maade, end
 Tilfældet nu er. — Der har i det andet
 Thing været Tale om at knytte de retslige
 Bekjendtgjørelser til denne Ministerialtidende,
 og der synes jo ogsaa at være nogen Stem-
 ning derfor her i Thinget, idet begge de fore-
 gaaende Talere have udtalt sig derfor, men
 det vilde være en Foranstaltning, jeg meget
 bestemt maatte fravaade; det vilde efter min
 Mening være at ødelægge Ministerialtidenden,
 naar man vilde fylde den med denne Synd-
 flod af Proclamatata, Avertissementer om Auc-
 tioner, Skifteindkaldelser etc. Hvad der i
 denne Henseende især maa fremhæves, er, at
 de ministerielle Resolutioner søge eet Publicum
 og de retslige Bekjendtgjørelser et andet. Re-
 solutioner henvendes fornemmelig til Autorite-
 ter, Embedsmænd, Communalbestyrelser etc.,
 medens derimod de retslige Bekjendtgjørelser
 sigte til at komme til Handlendes og andre
 Forretningsfolks Kundskab, og de høre
 efter deres Natur hjemme i Dagbladene. Det
 vilde dog være besynderligt, om man, naar f.
 Ex. Bekjendtgjørelser om alle frivillige Auc-
 tioner vedblivende kom i Dagbladene, vilde